17/01/2019

Ο Άγιος Αντώνιος και το μυστήριο με την ταφή του

/ Επικαιρότητα

Ο Μέγας Αντώνιος είναι Άγιος της Ορθόδοξης Εκκλησίας και ο πρώτος ασκητής του Χριστιανισμού, που θεμελίωσε τον υγιή Μοναχισμό. Ο**Άγιος Αντώνιος** έζησε στα χρόνια των αυτοκρατόρων Διοκλητιανού και Μαξιμιανού μέχρι και την εποχή του Μεγάλου Κωνσταντίνου και των παιδιών του. Το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του το έζησε ως ασκητής στην έρημο και πέθανε στις 17 Ιανουαρίου του 356, οπότε και εορτάζεται η μνήμη του από τις Λουθηρανικές, τις Αγγλικανικές, τις Καθολικές και τις Ορθόδοξες εκκλησίες, όπου θεωρείται άγιος.

Την βιογραφία του Αγίου Αντωνίου έγραψε στα ελληνικά ο Μέγας Αθανάσιος, ο οποίος ως επίσκοπος Αλεξανδρείας την έστειλε αρχικά σε μοναχούς της Αιγύπτου αρχίζοντας με τη φράση «Αγαθήν άμιλλαν ενωτίσασθε». Αυτήν αντέγραψε στη συνέχεια ο Συμεών ο Μεταφραστής από τον οποίον και παρέλαβε ο Αγάπιος ο Κρης που μετέφρασε εκ του ελληνικού και καταχώρησε στον εκδοθέντα υπ’ αυτού «Παράδεισον». Ιδιαίτερο εγκωμιαστικό λόγο στον Μέγα Αντώνιο συνέθεσε ο Ιεροδιδάσκαλος Μακάριος ο Πάτμιος.

Το έτος 311 μ.Χ., στους φοβερούς διωγμούς των χριστιανών που οργανώθηκαν

την εποχή του Μαξιμιανού, **ο Άγιος Αντώνιος εγκατέλειψε το ερημητήριό του και έδωσε τη σκληρή μάχη του πιστού κατά της ειδωλολατρίας και της απάτης**. Το ίδιο έγινε σαράντα χρόνια αργότερα όταν σε ηλικία εκατό χρονών κατήλθε για μια ακόμη φορά, στην Αλεξάνδρεια, για να καταπολεμήσει την αίρεση του Αρείου. Είχε αλληλογραφία με το Μεγάλο Κωνσταντίνο και τους γιους του οι οποίοι τον σέβονταν βαθύτατα και ζητούσαν τις συμβουλές του.

Μαρτυρείται ότι, ενώ ο Άγιος Αντώνιος βρισκόταν ακόμα στη ζωή, έβλεπε τις ψυχές των ανθρώπων που εξέρχονταν από το σώμα τους, καθώς και τους δαίμονες που τις οδηγούσαν. Ο Άγιος Αντώνιος πέθανε το 356 μ.Χ., ενώ πρόβλεψε με θαυμαστή ακρίβεια το θάνατό του, ο οποίος συνέβηκε σε ηλικία «εγγύς ετών πέντε και εκατόν». Η μνήμη του Αγίου Αντωνίου γιορτάζεται από την Ορθόδοξη Εκκλησία στις 17 Ιανουαρίου.

Μία από τις τελευταίες επιθυμίες του Οσίου ήταν να μη φανερωθεί ο τόπος της ταφής του. Ωστόσο, οι μοναχοί που ασκήτευαν κοντά του έλεγαν ότι κατείχαν το ιερό λείψανό του, το οποίο επί Ιουστινιανού (το 561 μ.Χ.), κατατέθηκε στην Εκκλησία του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου στην Αλεξάνδρεια και από εκεί αργότερα, το 635 μ.Χ., μεταφέρθηκε στην Κωνσταντινούπολη.